

15

טבילה בבריכת טבילה

וְכָל מִזְרָחָה

Sign 619-01000-1300-117 of
. 11113-111e 11110

14-17.1.82

:תפ"ה

• TAD •

שניהם זיהו. משנה למנכ"ל ח. בר-און - סיקום שיחותם עט אלכסנדר היינ

7083/15-ץ

000b2zw כביה פרייט

תאריך הדפסה 15/12/2018

3-312-3-6-1 מוגבהת

• 2020-04-20 10:10

בביקורתו האחרון של הייג במצריים הדגישו המצרים הנקודות דלהלן:

א. בכל הצהרת עקרונות (בנושא האוטונומיה) חובה לאזכיר את מעמדה של ירושלים המזרחית, המהוות חלק מהגדמי"ע.

ב. התחנחות בגדי"ע ובחבל עדה אינן חוקיות ומהוות הפרה של הסכמי קמפ דייז. יש הכרח להקפיאן ולמנוע עבויין במשר כל תקופת המעבר, כדי להבטיח שלא תהיה פגיעה בשטחים הנמצאים בבעלות ציבורית.

ג. רשות האוטונומיה חייבת לקבל לידה כל תחומי האחריות והסמכויות שמצווקים בידם המשלח הצבאי והמנהל האזרחי. ניתן לדברי המצרים בהתאם בין רשות האוטונומיה ומשתת ישראל נושאים מוגדרים בתחום המים וחלק מן הפעולות הכלכלית.

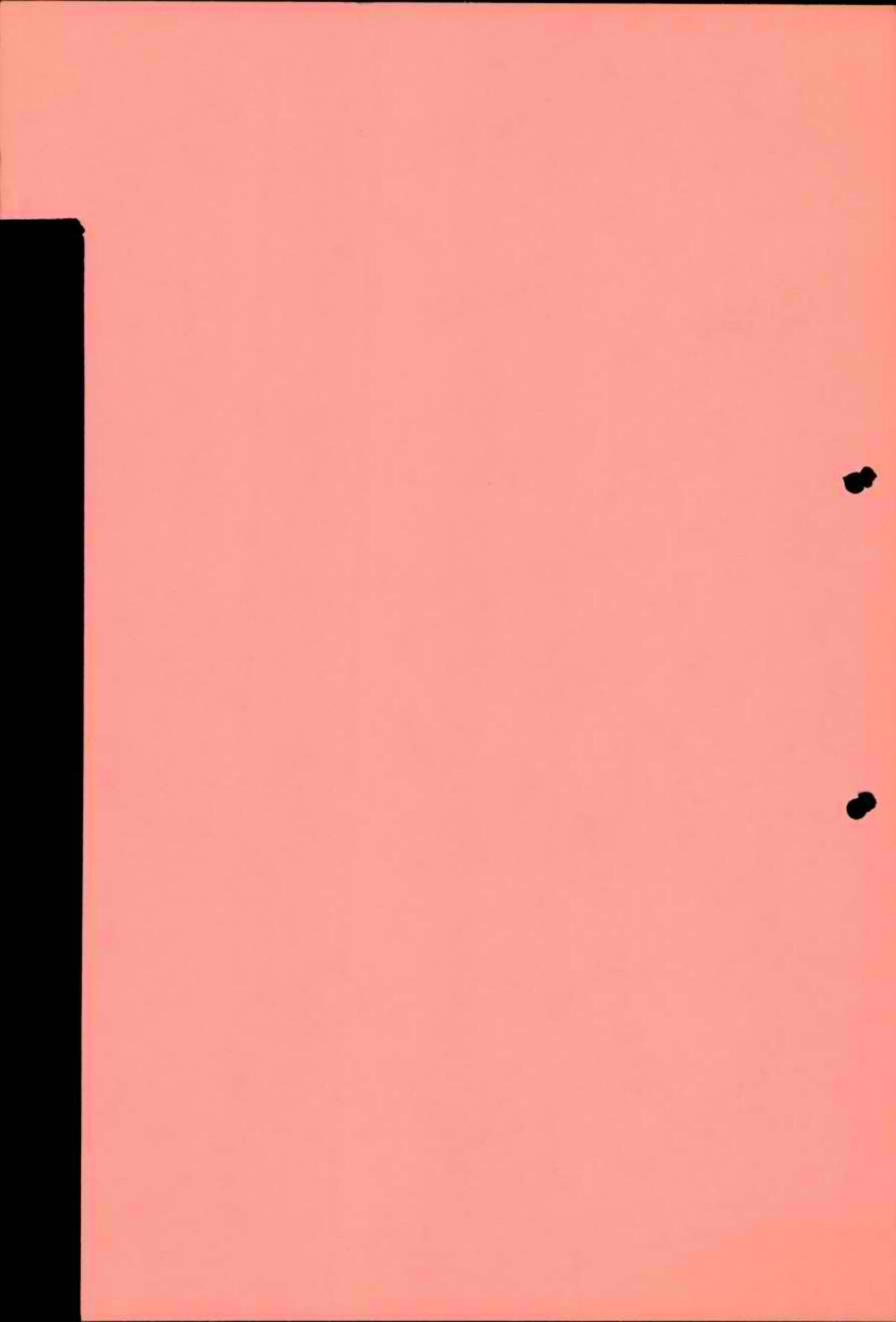
ד. רשות האוטונומיה חייבת ל揖א את כל תושבי הגדי"ע ובחבל עדה, כולל ירושלים המזרחית בהתאם לאגד אוכלוסייה. מועצה שתבחר בהתאם לכך תהיה בת 80-87 נציגים שיוכלו לבחור מתוכם גוף מבצע - מצומצם.

ה. המצרים טענו ישראל לא הציגה עדין תפיסתה בנושא הבטחון.

ו. המצרים ביקשו לשכנע ישראל להגביר צעדים לבניית אימון(Cl) לפני הפליטים. האמריקנים הסכימו שצדדים ככל עשוים לקדם המווים לקרת הצהרת עקרונות והבטיחו להעלות הנושא בשיחותיהם בישראל.

ז. המצרים אינם לוחצים על קביעה מועד לפרסום הצהרת העקרונות וטענים שתוכן ההצהרה וקבלה עלי הפליטים והערבים המתווגים חשוב ממועד ההצהרה. יתר על כן: הדגישו שפרסום הצהרה כזו לפני שלמת פינוי סיני עלול להתפרש כמחיר שלמה מצרים תמורת קבלת יתרות השעה.

(Ansys 19.20.000.0-58.1.81)

ס' 111-5/2

ירושלים, כ"ב בטבת תשמ"ב
17 בינואר 1982

ס' 111-5/2

נושא: המנכ"ל

מotto: מנהל לטכתה השר

הנדון: שיחת הייג-טה"ח בארוותה הערב
14.1.82

רצ'יב רישום של השיחת טנווהלה בעת ארוותה הערב במלון
מלך דוד בין שר החוץ והשלחת הישראלית לבין מזכיר
המדינה הייג ומלוויו.

הרישום נעשה על-ידי הח'ם עם השלמות מנהל מצפ"א.

ב ב ר כ א,

ג.ח. בן-אתון

העתק: השגריר, וושינגטון
ט"ר ח. בר-און, המשנה למנכ"ל
מנהל מצפ"א

14.1.1982

משתתפים מצדנו: שר החוץ, מנכ"ל, חנן ברה-און, ס/השר יג, בן-מאיר, מ. ארנס, פ. אליאב, א. רובינשטיין, א. בנאי, א. פזבר, י. בון-אהרון.

משתתפים אמריקאים: שהייח הייג, השגריר לואיס, מקפרליין, וליוטיס, קמפ, גולדברג, בראו, זיקרמן, הר, קוזלרייך, פישר,

זהירות ב瑞ヒיט

שהייח: פתח בברכה למצור וחיצע לחתחיל במושא ייחות בריחיימ. המזכיר שהייג עומד לחתפש עם גרומיקו (ב-26 לחודש) ולכון אנו מבקשים- מבנו שיעלה בפניו שר החוץ הסובייטי מצוקה של ייחות בריחיימ ושל מסורבי עלייה וחפיעלים באופן מיוחד: ממדיע העליה ירדו מ-4,000 לחודש לפנוי שבבים מסר ל-400 בחודש שuber. כמה שירותים אליי משפחות נרשמו וממתיבנות לרשון עלית. הרבה פעילויות נמצאים במער ומרוחים לעברית בחדפים. יש ככל המתביבים שניהם מספר לאחר הגשת המסמכים לתגירה וטרם נעכו. אריהיב הציגה בושא זה אצל הרוסים בעבר ואנו מקווים שתעשה זאת גם תלאה.

הייג: הסכים שאנו הבושא מועלה על-ידי בקייעות ב מגעינו עם הרוסים. הדבר נוגע לא רק ביהודיים המבקשים להגר, קבוצת אנשים מכת הפנטקוסטים נמצאת בשגרירות אריהיב במוסקבה זה שלוש שנים והכריזו עכשו שביתת רעב בשל סירוב השלטונות לחתיחס אליהם. המזכיר ספר שהעלה בושא זה 4 פעמים עם דוברינין ופעמים עם גרומיקו. גם הנשיה התיחס לזה במתבאים לבוץ' ניב. ברור שהמשבר הפולין איבנה מחלת בושא זה, אם כי יתכן שזה יהיה קטליזטור בכוון אחר - חיובי יותר - ע"פ מה שיתפתח בפולין. הוא המשיך שבידתו לחתולות נושא זה גם בז'נבה. הסובייטים מודעים חיטב לעמדת אריהיב. עיותו של שרנסקי היה מיוחדת וקשה, אם לשפוט לפט תగובות דוברינין וגרומיקו. יתכן שגיית הרוסים מלמדת משזו על האיש עצמו. לגבי סחרוב שונח המצב ואולי זה אגוז שביתן יהיה לפצחו, לא כן באשר לשנסקי שחרוסים טוענים שהוא מרגל ישראל - ולא סוכן של CIA.

הזכיר הסכים להעתרו של שר החוץ שזו האשמה שוטית. יש להבדיל בין פרשת העליה ^{על דרך של סען pro} הנסיוון למד, מאז תקון גיקסון-וביק שיש לפעול בעיקר בקשר לצנורות דיפלומטיים, הרדי שלגביה ^{פונן} שרנסקי יש צורך בלחץ צבורי תמיד וחזק, הנסיוון למד שלחץ בז'ה' לפעים משפיען. המזכיר אמר שהוא הנחה את אנשיו בחתם.

תהליך שלום

שהייח: הודה למצור ו עבר לדיוון במצב תהליך השלום. הוא ספר שיש אמנים קשידם ובעיות מבית באשר לבסיגה מסיני ולקירת היישובים והפיצזים למתיישבים, אך הקושי הגדל הוא חוסר הבתוון לגבי התמורה שתתקבל ישראל, לקרבות ולסיכוןם שנטלה, ולגביה תוכן השלום. הנורמליזציה ביחסים איננה פועלת כפי שקיינו וציפינו ויש חששות כבדים. שר הקרייה מתווך מברק

שנתקבל מהשגרירות בקהיר על התכנולוגיות המשטרת החשאית המארחת לבתים מצרים שבקו לקיים מגע ולפתח קשרים עם ישראל בתחום התרבות והמבנה ולהשתגגה עד כדי שנה – בקרבת הפיקודות והשכבה המשכילה כלפי ישראל.

שר החוץ המשיך שהמקרים בספר עליהם אינם יוצאי דופן אלא טפוזים, וכי שדווח עליהם מקהיר הוא ישראלי הידוע כבעל השקפות מדיניות של אמונה בשלום עם מצרים. لكن שואלים עצמו מה יקרה לאחר אפריל 82.

במשרד החוץ נערכה ספירת מלאי ומאזן בתחום הנרמול ואם כי נרשמה תנועה בתחוםים שונים כמו תחבורה, תיירות וכוכו הריג שבתום שלוש שנים המסקנה היא שמצרים נווגת את הפירוש הצל והמצומצם ביותר לעניין הנרמול. שר החוץ אמר שהביקורים התקדירים של משלחות ואישים מצרים הם, להערכת מומחים, בבחינת אחזית עיביים ואין בהם ממש. השלטונות המצרים צעדיו של תהליך זה והיקפו בזדון והדברים ידועים בקרבת הצבור הישראלי ומשרים הרגשת אכזבה כללית. ישראל איבנה מפה ליחס מיוחד או העדפה מצרים אלא רק בזעם אמיתי של חוזה השלום. שר החוץ אמר שבתהליך השלום ויתרנו ויתרנו מפליגים שניתן היה לאזם על-ידי הנרמול ביחסים בינינו לבין מצרים אך זה לא קרה. יש לצפות שלאחר הנסיגת המצב לא ישפר אלא להיפר. השר סיים בפניה למזכיר ושאל לדעתו בנקודה זו.

היגג: בקש להעיר כמה הערות בכנות ובידידות. לדעתו לא צריכים להיות מופתעים לנוכח התופעות שתיאר שר החוץ לגבי הקורה במצרים. רמת ההשכלה והתחום במצרים שונה במידה ניכרת מזו בישראל וסתדאת בולט בוגוף המצרי כתופעה לא טיפוסית. פועלותיה של ישראל יכולות להשפיע על מצב העניים במצרים. ברור למזכיר משיחות עם מובruk שהוא נזהר שלא לטוטה מהקו שיסודותיו הונחו על-ידי סאדאת בזודהו שם יטה, לא יחזק מעמד. מצרים שופת להוצאות מצד גורמים כסוריים ואשי"פ ווחשדות שם רבים.

עbero על העולם العربي כמה עצועים כתוצאה מעשה של ישראל. המזכיר ספר שבתקופתו של סאדאת לא שמע מהמצרים בקורת על ישראל בנוסאים כגון עמדת באוטובומיל ו אף לא בעקבות התקפה על הבודה עיראקי. על ישראל להתמודד עם הביעות הללו ואף כי שמעה כמה פעמים התריעת לנקיית צעדים שיגבירו אימון העربים, הרי שכדבר בכל זאת בחוץ. אפשר שצדדים כאלה מצד ישראל יסיעו לשפור האוירה בטוח הקצר אם כי אין לדעת לגבי הטווח הארוך יותר.

אשר לגישה של אריהיב, המשיך המזכיר, הרי שם יתברר שמצרים עוסקת בתרמית (farce) היא חייבות לדעת שהדבר ישפייע מאוד לרעה על יחסי הבילטרליים בין אריהיב למצרים. זה אמר לא רק לגבי המצב שלאחר תום הנסיגת, אלא אף לפניהם. היגג אמר שאנשי שיחר במצרים לא הטעלו מדבריו אלה. עליה בידו לעורר במצרים המודעות לתרמית היה מחר. יש (to engage) מצרים בתהליך. לוais ייעיד שבחינה זו יהיה שיפור מפגש (במהלך הביקור במצרים). האלטרנטיבת היחידה הניתנת בפנינו זה לחסוב על ה-*e-untginkable*, לברר מהניתן להשיג ומה לא. זה לא בלתי ניתן להשגה, אם אם זה יהיה אטי. ועидת האג הפגינה את חוטר האחדות בעולם היהודי. הוסיף שיש דרך לפדם הסכם אלא אם כן ניתקל במשהו עמוק יותר (prfound) אך עדיף שיתחייב זה דבר עמוק (గורם עמוק) ולא שהוא הנובע ממה שנתפס כעיקשות (intransigence) כי אז אנו עלולים לגלוש ל-*fiscalcalculation*. אין מנוס מלנסות ולבחור האם היעד שהוצב אכן ניתן להגשים או לא ולא נדע אם בנטה. כן יש צורך לחזק את התהליך על-ידי נסיבות להרחב מעגל המשתפים בו, ולהרחיב את תהליך קמף-דיויד, במגמה לצרף אליו מדיניות כירדו ורייד. אריהיב הייתה תמיד בדעה שלאחר שמצרים תיכנס היבט לתהליך, יចטרפו במשך הזמן גם האחרים.

שהיו: הגיב שמה שמספריע לישראל היא העובדה שמשלת מארים לא ניסתה להשפיע על הלכי הרוח בaczor כדי לבנות תמייה צבוריית חדה לתהלייך שלום. יש לממשלה האמצעים והדריכים והיה גמינה מכר. זה מדאיג ולכון חושבים שגם אם יושג הסכם אוטונומיה לא ישביע הדבר על הלכי רוח אלו. תהליך הבוצע של הסכם האוטונומיה יהיה כרוך בהכרח בנסיבות חכוך ומחלוקת רבות וזה לא ישנה המצב הבסיסי. שר החוץ הביע החשש שהשלום לא יהיה יציב ואיתן. המהיר שלמה ישראל אכן גבוח ולכון חשוב מה שאמיר המזכיר בדבר השפעתו של צעד מצרי שלילי על יחס מצרים עם אריה"ב. זה מרכיב חשוב להאיך תהליך שלום והבטחתו מפני עצוזים. המרכיב השנוי הוא עצמתה של ישראל. תנאי לעוצמת זו והמשתתת הוא בקיום יחסים קרובים בין ישראל ואריה"ב. אם מצרים יתיר מדיניותם ערבי יחושו שנוצר פער בין אריה"ב וישראל והיא נחלשת כתוצאה מכך הרי שיסיקו שאין צורך לסתות מהקו שלילי ולא יתלו על עצם סכון. אלה, איפוא, שתי העروبויות שלום ושמירתו:

- שיחסו אריה"ב עם מצרים יסבלו אם תסטה מצרים
- שישראל תהיה חזקה ויחסיה עם אריה"ב הדוקים.

על ישראל ואריה"ב להשיקו מאץ כדי להבטיח את שלום שהוגשם כיוון שזיהו ההישג האמריקאי הגדל בשנים האחרונות ותחילתו במשל רפובליקני קודם.

היגג: הסכים להערכת השר. הוא המשיך וציין שר החוץ נגע בנסיבות שהוא בבחינת חלום הבלאות שלו מאז כניסה המשל שלשלטונו. כל אימת שפעלה ישראל בצוותה חריגה (חכונה לשיליה - trespass) הוא ניהל וכוח קשה עם אלה שתבעו לחעניש את ישראל וטעו כלפיהם שענישת תסכן את עצם התהלייך שאריה"ב עצמה מעורבת בו בצוותה כל כך עמוקה. חיבת זה של העיטה חייב להיות ברור לממרי לממשלה ישראל כשהיא עומדת לקבל החלטה על פעולה זו או אחרת. מאידך, הגיוון המנהיגות המצרית יהיה להציג לאחיהם הערבים שתהליך שלום הוא התהלייך הנכון ו וחמגיב | תוצאות. לכן הוא המזכיר נמצא עתה באזרע. אולי הגיע מאוחר מדי. הלוואי ויכול היה לבוא באוקטובר כי אז פער הזמן הנותר היה רחב יותר. ההבגה המצרית חייבת להבינו שפעולתה של מצרים לא הייתה מושם בגידה ביתר ארצות ערבי אלא דבר שנייתו לשותו ולהגশמו.

לויס: בקש להעיר שאם כי היחסים בין ישראל ואריה"ב כל כך קרובים ו互動יים יש לקחת בחשבון שיש תמורות בקהל ומצב רוח משתנה. הוא עלול להשתנות (לרעה) אלא אם כן יdaggo ישראל ואריה"ב לכך שמצרים תכנס בצוותה מחייבת ובלתי-חווזרת לתהלייך הרצוי. מובruk מוכיח עצמו כיorsch של סדראת והשלום הוא הישג גדול שהמצרים לא יוותרו עליו במהרה.

לויס המשיך והזכיר שהזעפטע בכנסת, סדראת ציון שהוא שואף להישג שלום לא רק למען מצרים, אלא גם לפלסטינים ולעולם הערבי. אך בשנה האחורה תרמה ישראל במשיה להתרומות מהיעד שהציב סדראת. מעשה של ישראל עצעו את התהלייך שלום יותר מכפי שצעדו את אריה"ב, היכולה לספוג עצוזים. אך מעשה של ישראל דחפו את מצרים לעבר המסקנה שהאוטונומיה לא תקיים. עם זאת לא היה לויס מסיק מכך שialized את הרכבת. על אף הפערים בעבר, ביתן להצליל את המצב אם לא יהיה מעשים בחודשים הקרובים שיפגעו עוד ביחסים ישראל עם מצרים.

הויג הסכימים לגביה המג'ול. העיר שהמצרים חונשים עתה מהליבקגו ישראל נזקפת לו כל הזמן
בהתיחסותה בפומבי. מצרים יש ספקות וחששות כל הזמן. מובהק שאל, למשל, מה התכוון
ראש הממשלה באיגרתו לנשיא מצרים כאשר אמר שלא ישמש בכוח כדי לסלק את המתישבים מימיთ.
בר-און: משלחות קונגרסונליות שביקרו בהכיר הופטו ממידת הדאגה שמצו במצרים לגביה כוונת ישראל
לספרוח סיבוי.
בן-מאיר: ניסיתי להרגיע המשלחות בмагע עמו.
לויס: הוטף שיש הרגשה ברורה במצרים שמה שהובטה בקמפ-דיויז גוע ומת מכיוון ישראל מספחת את
השתחים אמרורים להיות ברואה למשא-ו-מתן.

שהיה: זו תעמולח בלבד.

הויג: לא. זו איננה תעמולח. בתקופה זו עד אפריל יש הרבה המאמינים ישראל תנוקות צעדים
רבים בכוון של ספרוח מבלי שמצרים וארה"ב יוכלו להגביל על כך. מצב זה לא יכול על המומ"ם.
לכן כאשר המזכיר מעלה את המאכ בשטחים ופעולות ישראל בהם הוא מבטא חששות אמיתיים.

שהיה: אמר שהוא התristol מדברים שאמור סדרת פעם בהופעתו בפני הפרלמנט האירופי בסטרסבורג.
סדרת הצהיר שהוא שואף להביאו לנצח במצרים שעל אף חלוקי דעת בין מדינות, אלא לא יובילו
למלחמה. זהו המצב הנורמלי ביחסות אחרות, על אף חלוקי דעת בין אומות, אך אין
בזקנות של כך למלחמה כל פעם. לכן, המשיך שר החוץ, קיימים חוזה שלום עם מצרים והוא חייב
לעומוד יציב ואיתן גם אם קיימים חלוקי-דעות על העניין הפלסטיני. יש לנו חלוקי דעת כלשהי
גם עם בריטניה וצרפת אך לא מעלים על הדעת לפתרן במלחמה. על רקע העבר חוזה שלום עם
מצרים הוא מאורע מהפכני וצריך לחתם לו זמן של 5-7 שנים כדי לראות אם יש לו חיות משלו.
רק אז נוכל להסיק מסקנות מבוססות אם הסכמי קמפ-דיויז והקרבות שהרכבו היו מוצדקים.

לויס: הגיב שיתכן ויש הגיון בדברי השר אך לא צערכו זה איננו מה שסוכם בקמפ-דיויז. שם סוכם על
מועד קצר לביצוע ההסכם ולא 7-5 שנים.

שהיה: ישראל תעשה כמיטב יכולת, אך אין הדבר תלוי רק בה. שר החוץ פנה להויג והתייחס לדבריו
שיש לשאוף להרחבת תחילה שלום ולצערו אליו את סעודיה וירדן. יש מידה של חפיפת אינטראסים
בין שתי אלה לבין ישראל. שלשתן מעוניותם בהעלו של אש"פ שהוא סכנה לכולן.

הויג: הביע הסכמה לדברי השר.

שתייה: לשולשתן עגנון משותף ביציבות באזורה, למשל. ביום האפסם. הטעיה היא שם פוננים לירדן כדי להגיע להסדר, היא תציג כתנאי ראשון החזת ריבונות ערבית על מזרח ירושלים וכן החזרת ירושה. הדברים נבדקו מקור ראשון. בהתייחסו לשילוחות וליגוטים לעמאנ וריאד, שהי"ח בקש למסורת לחוסין הכוועס על החרות ישראל שירדן היא מולדת הפלשתינם, שדברים אלו אינם מכובנים בגדי אישית וישראל איבנה ממכובנת כלל לומר שהיא מעדיפה את ערפת על פני חוסין שליט המדינה. התייפר הוא בכוון, מצדנו, חוסין יכול להשאר השלית ורק רצוי מיה שיקרא לממלכתו פלשתינה כפי שכנהה חשב פעם לעשות.

שר החוץ עבר לספר על האברים ששמע משר החוץ האיטלקי קולומבו על מתיינותם של הסעודים שעם נפגש סמור לפגישתו עם שר החוץ ברומה. השר ספר שהו ציטט באזני קולומבו (וגם שלח לו בכתב) דברים שאמר שר החוץ הסעודי בועידת פז שהופיעו במלואם בפרוטוקולים שפורסמו בעיתון הבירוטי "אל-ספיר". סעוד אל-פיג'צ'ל אמר בפז שהמזרחה והמערבה מכירות בקיום ישראל ולכון חכנית 8 הנקודות של פחד בועדה להציג נוכנות ערבית לכאורה להכיר בקיום ישראל כלפי חוץ, אך זאת כאמור במסגרת תכנית שלבי של חסול ישראל. שר החוץ המשיך ושאל את המזכיר על בסיס מה, אם כן, הוא חושב לצרף את הסעודים לתחליף שלום?

הילג: בקש לחזור עשר שנים אחוריית ולהזכיר האם חלם מישחו על חוזה שלום עם מצרים באותו ימי מדבר בכלות הכל, במדינה הגדולה במדינות ערב. שלום הוא מצב פסיכולוגי ולא רק מדיני וצריך לפעול ליצירת המצב הזה גם מצד הטעודים. לפניו שנים אחדות הטעודים לא היו מעלים על דל שפתייהם את המלה ישראל בשיחות עם אמריקאים, המלך פיג'צ'ללקח פעם את הילג הצדקה ובנתן לו הרצאה על הקשר הציוני-מרקסיסטי וסכבותיו. יש תיאולוגיה לחוד ופרקтика לחוד. עליינו לפתח אצל הטעודים הכרה של האינטראם שלהם העולה בקנה אחד עם השלום. קיימות ציטרות לרוב בשני הכוונים - מתו וקיצוני אחד. הילג אמר שאולי בסוף מי אשתקד היה רגע נוח לכך.

מנכ'יל: ציין שיש לנקלדיות רבות לכך שהטעודים אינם מסתפקים בגישה עוינית בתחום התיאולוגי והתיאורטי אלא במעשים של ממש: הם היו המאיצים לצמצום יחסיה של תורכיה עם ישראל ע"י לחץ והבטחת תמיכה בספרית. הם פועלם בטאיוואן כדי למנוע רכש מאתנו. אותו דבר כבר בקורסטה-ריקה ובמדינות נוספות.

הילג: הגיב שלא התכוון לומר בדבריו שהטעודים ירידי ישראל. צרייך "לעבוד" עליהם כדי להוביל אותם בכוון רצוי. כדי שנעשה במקרה של מצרים, אשר לאשייף דעתו של המזכיר היא שאנו הוא בדרך החוצה והתחליף יימשך.

אליאב: העיר שגס סוריה בשארה מבודדת על אף מאמציו של אסד לנצל את חוק רמת הגולן כדי לנצח. מבדידותו.

שיט במשפט טירן ומשפט חיים

שהיה: הציע לעבור לנושא שיט ובקש מהזועץ המשפטיא להציג הנושא.

רובינשטיין: הסביר שההגדירות שנכללו בחוזה השלום עם מצרים בקשר לשיט במצרים ליברליות יותר מallow שננקטו בדיוניים על האמנה בדבר משפט חיים. ישראל מבקשת שארה"ב תנקוט עמדת ברורה של תמייהה בהגדירות בחוזה כדי למנוע חלשתה בבוא העת ע"י אמתת משפט חיים.

הייג: הצביעו בקשתנו בכתב בעניין זה וחגנו פמזה בבדיקה על מנת להביא המלצות לאשור הנשייה. עדמת ישראל בנושא תלקח בחשבון וישתדרלו לחתם ביטוי של תמייהה בסעיף המתיחת לשיט בחוזה שלום.

אפריקה

שהיה: בקש המנכ"ל להציג הנושא של יחסינו עם אפריקה ובקשתנו מארה"ב בהקשר זה.

מנכ"ל: חדשנו מגעים עם מדינות רבות באפריקה, ולגבי חלק מהן לא היה ניתוק כל הזמן. קיימת חולשה של רוב המשטרים ביבשת ויש אכזבה מהמדיניות האירופית שלטו באפריקה לפניהם. לבוכח מציאות זו פנו לישראל כמה ממשלות באפריקה ובקשו עזרתה בתחוםים שהקלו וודעים שישראל תוכל לסייע בהם, על סמך נסיוון העבר. היו פניות כאלה מKENYA ו-UGANDA. בכמה מקרים ההזדקרות האפריקאית היא קטנה מאוד בהיקפה, אך בנתונים הכלכליים הקשים שהן פועלות המשלחות הללו, גם הסיווע הקטן הוא בערך שווה הרבה רבעה. ישראל יכולה לפעול במספר מקומות ביבשת אך אין לה אמצעים הכספיים לכך. דוגמא נוספת - האיזם הקומוראים שמצבם גיאוגרפי הוא בעל חשיבות אסטרטגית.

בר-און: בקש להעיר שגם היבט זה יש בו משום תרומה לתהיליך שלום כיוון שמדינות אפריקה ניתקו יחסיהם על רקע יחסם ישראל עם מצרים.

הייג: הצביע שהדברים מקובלים עליו, אך יש שטחים שביהם קשה לארה"ב לפעול ורצוי שישראל תהיה ש. אך קיימת בעיה של אמצעים, לדעתו קיימת אכזבה באפריקה גם מבריה"ם. באנגליה, למשל, רוצים להחזיר את הפורטוגזים למקום כי התאכזרו קשות מrossoים והקובנים. המשבר האמתי הוא כלכלי והוא שורש הרע שפגע גם בשאר מדינות העולם. מכל מקום, העניין טעון בדיקה ותתייעצויות.

טופס מברך צפוי

סיווג בטחוני: 0/ג' נ' מ' ג' מתחד ט דפים ט ד'

ל-1971

תאריך וזמן: 15.03.2032 | מס. מברך: 358 | לסייעות
הקשר | מוח

משרד החוץ – מחלוקת הקשר

: 5

first

۱۱۵

ନାରୀ କଥା ଫର୍ମାଇଲା

14-2 21/2 22

cos T

152 22 L

Ujma - res

תאריך: ٢٤/١١/٢٠٢٢ השולח: א. פ. מ. אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

۲۰۲

141.182

141.182: לארץ

2/7

Meeting between Secretary Haig and the Prime Minister at the Premier's Home in Jerusalem, 14 January 1982.

Present at the meeting were: Secretary Haig, Prime Minister Begin, Ambassador Lewis, Mr. McFairland, Mr. Veliotis, Mr. Cluverius, Mr. Brown, Mr. Goldberg, Mr. Kemp, Minister Shamir, Minister Sharon, Minister Burg, Director-General Kubersky, Director-General Kimche and General Tamir.

The Prime Minister welcomed the Secretary and his party and apologized for remaining seated. In a light vein he said: "My leg is broken, but my head is alright." He asked the Interior Minister to open the discussion as the Secretary had already met with the Foreign and Defence Ministers.

Dr. Burg: Said that we all knew what we were talking about, specially as he had already explained our ideas in the U.S. We were here to see what are the obstacles and what can be done about them. He said that he had first heard of autonomy before Moshe Dayan's trip to Morocco. This was the first time something like that had been proposed to the Palestinians; there had never been such proposals either by the British or by the Jordanians. It was the first time that something at all had been suggested to the Palestinians, and this was done at Premier's Begin initiative.

But Autonomy was not sovereignty. It would be sovereignty without Haig and Weinberger, he quipped.

Dr. Burg said that there were three stages to the process: the first, until the elections; the second, the three years until the negotiations begin; the third - what will be done after the five years period. He then gave a document to Secretary Haig and explained that the document deals with the main problems we are facing: free elections, main powers of the administrative council, size of the body, scope, jurisdiction etc. The Minister then quoted from the autonomy documents those passages describing the functions of the administrative body.

He went on to say that there were some problems where there was a gap and we had not yet built a bridge over these gaps. We make a distinction between a state and the autonomy. The first problem we have is the size of the administrative council. Egypt wanted between 80 and 100. Brzizinsky said why not thirty nine to forty. We stick to the number of functionaries. The number should be analogous to the number of functions. It should not be something resembling a parliament. The second problem is that of the participation of the East Jerusalem Arabs in the elections. We can argue against on the level of symbolism or in other ways.

The third problem is the source of authority. This is a question on which there are different views with the Arabs and maybe with the U.S.

The fourth problem is the security issue which has not yet been discussed. It will be one of the first points in our next autonomy meeting.

The Secretary replied saying that he had discussed that morning the first problem the size of the body. He was not so concerned about the size. He did not know of any rules of the autonomy concepts on that subject. "We have City Councils with huge numbers of people. Frankly, if Egypt talks of eighty or a hundred and twenty members they are crazy. The more people you put in, the less effective they will be." He suggested that this issue remain as a continuing hang-up and added "this gap is bridgeable provided other problems are solved."

The Prime Minister said that the difference was that Egypt and the U.S. suggested numbers but all were arbitrary. Egypt suggested eighty. Linowitz thirty. But this was arbitrary. And he asked why forty and not thirty-five? He said that what we suggested was to determine a criterion - perhaps there would be another one - but our suggestion is that our criterion should be according to the functions.

These functions will encompass every sphere of the daily life and it will be a form of quasi-government. It is not a government because we do not suggest the establishment of a state, the Prime Minister said, and added, we suggest full autonomy and that will find expression in the body that governs, a body democratically elected, and the criterion

4/7
- 3 -

of its size is its functions. And he added : "We cannot accept a number taken out of the blue."

The Prime Minister then addressed himself to the problem of the time factor. He said we had now nearly four months before the end of April and he suggested that an effort be made to reach an agreement during that time. He said it would not be healthy to make a statement that mentions that date in a communiqué and suggested instead that we speak of the near future. The Prime Minister ^{said} that he had declared to the Secretary that we intend to carry out our commitment and on the 26th of April to be behind the international border - both army and civilians. This was a serious problem for us, more serious than we had thought two years ago. There is the problem of the inhabitants who have lived there for fourteen years; they have lived well and have created a blossoming garden out of nothing. The Prime Minister revealed that he had convinced President Carter that they should stay and not be removed. The President promised to try and convince Sadat. But the next day, he came and said he was sorry but could not do it. Sadat had said that he must get every inch of the territory back. The Prime Minister had replied that he could not decide on such an issue by himself and he would bring it back for parliament to decide. And the parliament voted (in one vote and not in two separate votes, to his sorrow) for peace including evacuation. And we shall stand by it, the Prime Minister added. The Prime Minister asked rhetorically if we were going to have an agreement on autonomy by April 26th. He said it should also be in the interests of Egypt, otherwise the rejectionists would say on April the 27th that Egypt did not get anything for the Palestinians but only got the Sinai back. Egypt would then probably reply that they wanted to achieve a Palestinian state, that the Israelis did not accept it, and that the Americans didn't bring enough pressure, and therefore, they did not sign. And they would add that now we must bring big pressure on Israel. From our point of view it was very desirable to have an agreement on autonomy, and we can have it if we agree in time. Because of the various movements of President Mubarak and Secretary Haig we can arrange a tripartite meeting, almost a summit. A very high-

level meeting should be arranged in which we should try to air all these problems.

The Prime Minister made it clear that we would not accept at any price to return to concepts used by Sadat in the first days of the Camp David talks. Concepts such as the division of Jerusalem, or the full withdrawal by Israel to the 1967 lines were made, and the Premier had replied to them: "totally unacceptable".

Sadat had asked the Premier to think about it, to which he had replied that he could think for three days and nights but he knew that it was totally unacceptable for such concepts meant the beginning of the end of Israel. To which President Carter said: "don't worry, I can understand. They are also unacceptable to the U.S." And Sadat withdrew his paper, the Prime Minister added and we never published it in order not to embarrass Sadat. We then worked on a new paper, which was the Camp David Accords. It was now absolutely impossible to return to the former document, and this we would make clear to Egypt at our next meetings there. The Prime Minister referred specifically to a recent statement of Foreign Minister Kamal Hassan Ali in which he spoke of Palestinian self-determination and he repeated "We cannot turn the clock back to that first document".

Continuing to refer to Ali's statements the Prime Minister reiterated that such talk of self-determination was anathema to us. Out of hundred and twenty members of Knesset, at least a hundred and ten would agree to that. Turning to the Secretary the Prime Minister said that if there was already talk of a Palestinian state, even before we completed our withdrawal, then what could we expect afterwards.

Dr. Burg asked what the timetable was for the next 18 hours and after, and the Secretary replied that in the evening he would deal with members of the Foreign Ministry with matters other than autonomy and that the next morning he would deal only with questions of autonomy. He said he would deal with the five outstanding problems and would talk of other autonomy issues in the light of our paper. He added that he would then go home with his colleagues and see if they could apply ingenuity, and then come back near the date of their meeting with Gromyko (26-27 January). He said that he would have further talks in Cairo and Jerusalem on a bilateral basis. He would have to leave early because of Mubarak's visit to Washington.

The first high-level meeting could then be held. The Secretary added that he would like to say "without deadline" when talking of the time factor, and the Prime Minister agreed to this.

The Secretary continued and said that his problem was that the world suspected that we were on the verge of a breakthrough, or that "Haig is crazy". If he stayed five minutes longer everyone would talk of shuttle diplomacy, and so far nothing that he has heard warrants that.

Defence Minister Sharon referred to the previous conversation he had had that day with the Secretary regarding the placing of an observation post on Tiran by the MFO. The Defence Minister said that we had nothing against the Egyptians establishing a police post there, but this was not enough. He pointed out that one could close the straits from the islands, and that this was a *casus belli* twice in the past. We therefore wanted a permanent presence of the MFO - even symbolic - but it must be there. He said that the question had been raised in Washington. We were satisfied with the locations of the MFO deployments, except for the case of Tiran and we could not understand the resistance to our request regarding Tiran.

The Secretary said in a light vein, that perhaps we could get some Fiji islanders for that job, to which the Prime Minister replied that the Fiji soldiers were among the best.

The Prime Minister asked about European participation in the MFO to which the Secretary replied that all was now well and that they had sent their letters as a result of some prodding. And he added: "I hope and pray to God that we accept it and get on with it".

The Foreign Minister said that we had all the documents and that we would study the question, to which the Prime Minister added that the documents should be studied that night so that this subject could be brought up the next day. The Prime Minister added that the question of freedom of navigation was of particular significance, and

DIRECTOR GENERAL

- 6 -

המנהל הכללי

that he had wanted U.S. participation in the MFO mainly because of this. The Prime Minister recalled the events of 1967 when U-Thant had taken the UN Force out within 24 hours. The Prime Minister quoted Eban who had then said: "You take the fire-brigades out when the fire breaks out". The Prime Minister said that we had to wage two wars because of that question. We do not want war, he said. No one will throw out the American battalion, and he was glad that we had the MFO with an American battalion in place of a UN force. He added that it was good also for the U.S. to have a force in that area. But, if the forces are stationed only at Sharm and not on the islands, one guards only one side of the Straits and on the other side, anything could happen. What we want is an iron clad guarantee for freedom of passage and therefore you should be on both sides of the Straits.

The Secretary replied that he had raised the question of Tiran in Cairo within its context of sovereignty, and had received assurances that it would not be returned to Saudi Arabia. He added that as a military man he never put his forces on both sides of a river, only on the dominating side.

Ambassador Lewis said that the deployment of MFO forces depended of the Military Commander of the force.

Defence Minister Sharon said some steps should be taken to move away from the (northern) border, the heavy weapons of the terrorists because the situation there was becoming dangerous. "We might be forced to do things we do not want to do." We would not want to see a repeat situation of July 1981, he said. The Secretary replied that he hoped to get Habib over again in the near future.

The meeting which had began at 18 hours broke up at 19.15 hours.

משרד החוץ- מחלקה הקשר

9764

דואת *

0112

*

*

*

אל: ני, נו, נר; חוויל 370, מ: המשרד
דוח: ד, דג: ס, מ.ה: 150182, ת.פ: 1400
טל: 8898 הימ

0112/דרכיך

8. דוחן. סבל.

1. בחרוזה עכודה אמר שערך שמה למודיבר האדינה היריג הטליזי
ענין מושא הימ לפיה ה- TALKING PAPER האזברק להלן ונסנו במחסן
אחוין עייז כר-אוזן למודיברו של היריג גולדברג.

2. מודיבר לא גראה מזוזם אחסית לבנייתו, ודק אחר ביה ה-
ARENAUX האטורי קאנז יסודים בהכרעה של הנשיה בשבותם הקראובים,
והוציא פנברוז הירוז לבנו כי הטעיה. קשורות לפילוסופיה האדרניא
שליהם. גונזגוט לונז'אול קראפיה הימ. פרק האיצורים קבל פלייהם.
הסבורי כי היא גונזגוט, כוירוק דבר זהה מודיבר עליינו בקשר ליחס
בין האמנה לחוליה הפלום ואנו אבקשיים הצהרים כי האטורי פואטום
וأفلט מוקס כי אטארו הליברלי של חוליה הפלום דירול TILLIN
PREVAILE אטארה כי אטארו גונז'אנגרון בונטן בונטן הום,
ואנו מביניהם מיש נסיבותם אצדם בקשר להצהורה. והאגע ריאטס. היריג
הכיש הסכמתה.

3. וליזאנשטיין מודע לבן מודיבר איבנו בקי די הצדך בונטן
שוחה עמי עמי ווהסבורי לו גונז'אן גונז' האמירות גם לשיחת
סכל-היריג האטום כלכלון תישלח לדיבי אטאנפראות כי הדבר יונטלה
תעלילה כאנטם דונכ אטמי יונכ עמי המודיבר. הוא דעם כו
והבטיח כפכוף.

להכל ה- TALKING PAPER

THE DRAFT CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA

1. ANOTHER AREA OF CONCERN TO ISRAEL REGARDING THE
FREEDOM OF NAVIGATION AND OVER- FLIGHT THROUGH AND OVER

THE STRAIT OF TIRAH AND THE GULF OF AQABA IS THE DRAFT CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA.

2. THE EXISTING PASSAGE REGIME IN THE STRAIT AND GULF, CONFIRMED IN ARTICLE V(2) OF THE PEACE TREATY (''UNHIMPED AND NON- SUSPENDABLE FREEDOM OF NAVIGATION AND OVER- FLIGHT'') IS MORE LIBERAL THAN THE PASSAGE REGIME PROPOSED UNDER THE DRAFT CONVENTION.

THIS COULD LEAD TO MISINTERPRETATION CONCERNING THE CONTINUED APPLICABILITY OF THE EXISTING REGIME.

3. OUR VIEW IS THAT THE EXISTING REGIME OF FREEDOM OF NAVIGATION AND OVER FLIGHT IN THE STRAIT OF TIRAH AND THE GULF OF AQABA AS CONFIRMED IN THE PEACE TREATY IS FULLY COMPATIBLE WITH THE LANGUAGE OF THE PROPOSED DRAFT CONVENTION.

OUR POSITION IN THAT REGARD HAS EXPRESSED IN A NOTE SENT TO THE SECRETARY OF STATE BY OUR AMBASSADOR IN WASHINGTON.

4. WE WISH TO REITERATE OUR REQUEST THAT THE UNITED STATES GO ON PUBLIC RECORD PRIOR TO APRIL 1982 TO AFFIRM ITS VIEW THAT THE EXISTING REGIME OF FREEDOM OF NAVIGATION AND OVER FLIGHT IN THE STRAIT OF TIRAH AND THE GULF OF AQABA AS CONFIRMED IN THE PEACE TREATY IS FULLY COMPATIBLE WITH THE LANGUAGE OF THE PROPOSED DRAFT CONVENTION AND TO AFFIRM ITS PREPAREDNESS TO ENSURE THOSE FREEDOMS.

עד צה"ל

ליב. צה"ל

מ"מ: שאח, סנהמ, דהה, סרחת, שביב, אונבל, מונבל, ד' מרכז, דס, און, ליב. צה"ל, דיבון, אז"ה, אצ"ה, מוח, אליז'ור, אלבל

** 9759

** ** י. צ. נ.

** דב 1 מ. 4 **
** ס. 6 מ. 32 **

** סודדי ב. י. ת. ד. **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

** **

** **

**

**

**1. THE ISLANDS OF TIRAN AND SENAFIR

** 1. RECENT PRESS REPORTS HAVE RAISED ANEW THE QUESTION
** OF THE STATUS OF THE ISLANDS AND THE POSSIBILITY OF SAUDI
** ARABIA SEEKING POSSESSION OF THEM FOLLOWING THEIR TRANSFER
** TO EGYPT.

** IN PARTICULAR, ATTENTION IS CALLED TO THE STATEMENT OF
** CROWN PRINCE FAHAD REUTER, JANUARY 2, 1982 THAT ' 'THE GOVERNMENT OF EGYPT AND ITS PRESIDENT ARE DIRECTLY
** RESPONSIBLE FOR THE RETURN OF TIRAN AND SENAFIR ISLANDS
** TO THE MOTHER COUNTRY.' '

**

** 2. AS THE UNITED STATES IS AWARE, THESE ISLANDS WERE
** UNDER EGYPTIAN CONTROL FOR A LONG TIME, PROBABLY SINCE
** 1906.

** 3. IN THE NEGOTIATIONS ON THE PEACE TREATY IN
** 1978-1979, ISRAEL EGYPT AND THE UNITED STATES ALL
** RECOGNIZED THE FACT OF EGYPTIAN CONTROL PRIOR TO 1967.
** THE PARTIES AGREED THAT THE ISLANDS WOULD FOLLOWING 25
** APRIL 1982 BE INCLUDED IN ZONE C, AS DELINEATED IN THE
** MAP OF ANNEX 1C (ROMY) OF THE PEACE TREATY.

**

** THE AGREEMENT TO INCLUDE THE ISLANDS IN ZONE C WAS
** REITERATED BY THE US DEPARTMENT OF STATE IN ITS MEMORANDUM
** FOR THE RECORD OF 3 FEBRUARY 1979.

** 4. IT WILL BE RECALLED THAT, IN ACCORDANCE WITH THE
** ZONE C REGIME AS SET OUT IN ANNEX 1C (ROMY) OF THE PEACE
** TREATY, ONLY EGYPTIAN CIVIL POLICE AND UN FORCES MAY
** TODAY: THE MFO) BE STATIONED AND OPERATE ON THE ISLANDS.

** 5. ISRAEL SHALL VIEW ANY DEVIATION BY EGYPT FROM ITS
** OBLIGATIONS UNDER THE PEACE TREATY CONCERNING THE ISLANDS,
** INCLUDING ANY FORM OF RELINQUISHMENT OF CONTROL, AS A
** SERIOUS VIOLATION OF THE TREATY, AND A THREAT TO THE
** FREEDOM OF NAVIGATION AND OVER- FLIGHT THROUGH AND OVER
** THE STRAIT OF TIRAN AND THE GULF OF AQABA.

** 6. IN THIS REGARD, WE WISH TO CALL THE ATTENTION OF
** THE UNITED STATES TO THE MEMORANDUM OF AGREEMENT BETWEEN
** THE TWO COUNTRIES OF 26 MARCH 1979 AND SPECIFICALLY TO

4 ינואר 2 ינואר
32 ינואר 6 ינואר

**

** **

** **

**

**SECTIONS 3 AND 4 THEREOF. SECTION 4 STATES THAT THE
 **UNITED STATES '' WILL SUPPORT THE PARTIES' RIGHTS TO
 **NAVIGATION AND OVER- FLIGHT FOR ACCESS TO EITHER COUNTRY **
 THROUGH AND OVER THE STRAIT OF TIRAH AND THE GULF OF AQABA
 **PURSUANT TO THE TREATY OF PEACE''
 **IT SHOULD BE RECALLED THAT SECTION 3 STATES THAT '' THE **
 **UNITED STATES WILL PROVIDE SUPPORT IT DEEMS APPROPRIATE **
 **FOR PROPER ACTIONS TAKEN BY ISRAEL IN RESPONSE TO SUCH **
 **DEMONSTRATED VIOLATIONS OF THE TREATY OF PEACE'', IN **
 **PARTICULAR, WHERE A VIOLATION IS DEEMED TO THREATEN THE **
 **SECURITY OF ISRAEL, INCLUDING, INTER ALIA, A BLOCKADE **
 **OF ISRAEL'S USE OF INTERNATIONAL WATERWAYS.
 **

** 7. IN THE INTEREST OF AVOIDING ANY POSSIBLE FUTURE
 **MISUNDERSTANDING CONCERNING THE STATUS OF THE ISLANDS,
 **AFTER 25 APRIL 1982 WE WOULD WELCOME A PRESENT PUBLIC
 **AND RECORDED STATEMENT BY THE UNITED STATES:
 ** A. TO CONTINUE VIEWING THE ISLANDS AS PART OF ZONE C **
 **OF THE TREATY OF PEACE, IN WHICH THE MFO WILL OPERATE.
 ** B. TO TAKE ANY MEASURES NECESSARY TO ASSURE CONTINUED **
 **EGYPTIAN CONTROL OF THE ISLANDS.
 **

** C. TO VIEW ANY TRANSFER, RELINQUISHMENT OF CONTROL OR **
 **CHANGE WHATSOEVER IN THE STATUS OF THE ISLANDS AS A
 **MATERIAL BREACH AND SERIOUS VIOLATION OF THE TREATY OF
 **PEACE.
 **

** D. TO SUPPORT OUR REQUEST THAT EGYPTIANS GIVE US THE **
 NECESSARY ASSURANCES THAT THE ISLANDS SHALL REMAIN PART OF
 ZONE C AND THE MFO SHALL OPERATE ON THEM, AND THAT THEY
 SHALL NOT RELINQUISH OR TRANSFER CONTROL OF THE ISLANDS TO
 **ANY THIRD PARTY[SUCH AN ACT WILL BE VIEWED BY ISRAEL AS **
 **A MATERIAL BREACH AND SERIOUS VIOLATION OF THE TREATY]
 **

** 8. WE HAVE ALSO APPROACHED THE EGYPTIANS ON THIS
 **MATTER.
 **

**

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

4 מאי 31 ינואר 6 פברואר 4 יוני **
 32 ינואר 6 פברואר **

** עד כל

** גלובינשטיין .

** גלובינשטיין, אסף, דיבון, אצ'רי
 ** גלובינשטיין, שחה, סנה, דהה, סרחה, שחה, אנטק, ד'ארכו, דס, אהן,

פגישת שר הבטחון עם מזכיר המדינה הייג ב-14 לינואר שעה 15.00

נכחו: לואיס, מקרפלין, וליוטיס, ברואן
רמטכיל, ר' אמין, אלוף טמיר, ר' מורי, רלייש הרמטכיל, רלייש שהבייט
בצ'ג אמין, חי'ב ארנס, מנכ'יל משה'ח, בר-און

שהבייט פתח דבריו באומרו שיש לו אמנס רשותה של נושא שברצונו להעלות אך לפני
כל בכונתו להזכיר בושא אחד שלו הוא מייחס חשיבות והוא בושא טיראן וסנפир.
שהבייט אמר שהוא מעדיף לשמעו שכמ'יר לא יהיה פורס בטיראן ושלא תהיה נקודת צפיפות
קבועה במקום. ברצונו להבהיר שאין כל אפשרות שנוכחות כלשהיא תוכל לבוא במקום
זהיל אלא הכוח הרב לאומי. עייתנו היא שם כמ'יר לא תהיה במקום, דהיינו בטיראן
ובשארם א-שייר הרי לא נוכל לעוזב. הסכמנו עם הפקוד של כמ'יר על הפרישה המוצעת של
הכח. נכון ששבנו שהפרישה במקומות מסוימים באזרע היתה יכולה להיות עבה יותר
אך בכל זאת הסכמנו. רק בנקודת אחת אין ביכולתנו להסכים וזה להיעדרות של נוכחות
קבועה של כמ'יר בטיראן.

שהבייט אמר שהוא רוצה לשמע את דעתו של המזכיר בעניין זה.
הזכיר הזכיר בקשר את תלונות הסוגיה הדעת. הוא אמר שהגושא עלה לאחרונה מאחר
והסודים הציגו לפני שבאותם איחד הצהרה לא נבונה (impudent). המוצרים אינם
מקבלים את ההצהרה הסודית. הם טובעים לעצם את הריבונות על האיים דבר שモובן
אינו מתיישב עם התביעה הסודית.

שהבייט העיר שלנו אין כל עניין בסוגיית הריבונות. מה שמענינו אוננו בידי מי
הריבונות על האיים אלא שכמ'יר יהיה נוכח בטיראן.

הזכיר המשיך בתיאורו ואמר שהוא העלה את הסוגיה בשיחותיו במצרים. מבחינתו וזה
אושר גם עיי המוצרים המצביעו שהוא שאותם נמצאים באזרע C ואזרע זה הוא תחת פיקוח הcam'ir.
מנקודת מוצא זו הוא סבור שתהיה אפשרות למצוא פתרון.

שהבייט אמר שביעיתנו אנו היא הפיקוח על המוצרים. לשם פיקוח יעיל חי'בים לפיקח משני
צדדי המצר, המקום האחד הוא ראש נסראני ושם תהיה נקודת צפיפות של כמ'יר ומהמקום
השני הוא האי טיראן.

וوليוטיס העיר שאחרי שיחתו של המזכיר עם המוצרים בעניין שני האיים מטר לו כמל חסן עלי
شمוצרים מתכוונת להציג בטיראן נקודת משטרת וכמובן שהdagel המצרי יהיה בשני האיים.
הוא וوليוטיס התבקש עיי כמל חסן עלי למסור לנו על החלטה זו.

שהבייט העיר ש מבחינתו אין לנו כל התנגדות לתחנות משטרת אזרחית והנפת דגליים באיים
מאחר וזה בחלטת מותר לפי חוזה חלום. תהיה עיטה חמורה אם לא תהיה נוכחות של כמ'יר
במקום. ברצונו להבהיר שוב שرك ייחידת כמ'יר תוכל להחליף אוננו באיים. הוא היה מודע
לominator אם המזכיר אישת היה מערב בסוגיה זו.

המצחיר הגיב באומרו שהוא איננו מכיר בצוותה מפקחת את הבעה האסטרטגיית-צבאית שיש לנו במקומות מאחר ומעולם לא ביקר במקומות. אך נדמה לו שבתקופתנו אנו ישננו דרכיהם לא מעתות על מנת להתגבר על סוגיה זו. ברורו שחייבים לדאוג לזרימה מתמדת של מודיעין על הנעשה שם.

שהביש בתשובה אמר שהוא איננו בדעה זו. יתכן ונניח להגיד זאת לא בגין מקומות אחרים באזרע C ולכון אם הסכמנו לפרש מהייתה דלה של כמייר אך על מנת לשלוט במיצרים חייבים להיות שני צידי המיצר, ומכאן שהכמ"ר חייב להיות נוכח בטיראן.

שהביש המשיך באומרו שהוא חשב לנכון להעלות נקודה זו כפי שהוא מתכוון להעלותה בשבוע הבא כאשר יבקר במיצרים.

המצחיר הגיב באומרו שהוא איננו מכיר כאמור את המקום באופן אישי. מבחינתו ברור פוא שהאים נמצאים באזרע C ולכון תחת פקוח והאחריות של הכמ"ר. הוא, המצחיר מקנה משקל רב לדעתו של שבביש שעל מנת לשלוט במיצרים חייבים להיות שני הצדדים של המיצר.

שהביש ביקש לאחר דברים אלה לעבור לנקודות אחרות.

הנקודת הראשונה שהעלתה הייתה ידיעת מודיעינית הנמצאת ברשותנו ושאלת רצוח להסביר תשומת לבו של המצחיר. לפי הידיעה הזאת ידוע לנו שפורטוגל מנסה לרכוש שני מטוסי תובלה מהדגים 130-C עברו עיראק. שבביש ביקש את התערבותו של המצחיר לסקל עסקה זו. שבביש העיר שהוא יודע שהמצחיר התערב בזמןו לא בגין עסקה שעמדה להתבצע כאשר ירדן ניסתה לרכוש תותחי 555 מ"מ עברו עיראק.

וوليיטיס שאל האם מדובר בעסקה שבה מעורבת ממשלה פורטוגאל או גורמים פורטוגליים פרטיים. שבביש הגיב שלו אישית אין ידיעת ברורה בעניין זה.

ר' אמין מסר שהוא העביר את פרטי הידיעה לפניו יומיים לקהלית המודיעין האמריקאית. שבביש ביקש לעבור לבושים נספחים ומנה אותם תחילה.

הנושא הראשון בוגע למכירות ציוד וידע לרומניה ויגוסלביה. לנו היו בקשרות מהרומנים לרכישת מכבים מסויימים מתקציבנו שבו רכיבים אמריקאים. כן הם ביקשו את תמייתנו הכללית בסוגיות הצעירות ומודרניזציה. משלחת ישראלית ביקרה לאחראנה לרומניה ושם דברו הרומנים איתנו הן על מטוס הקרב שלהם שהם מפתחים בשותף עם יוגוסלביה והן על grading דען של טנקים וציוויל אחר. דברים דומים קורדים ביוגוסלביה.

הינו מודיעם לו יכלה לקבל תגבורתם לעניין זה. כזכור עניין המכבים לרומניה כבר על עבר והיינו מודיעם על תשובה. מכל מקום אין לנו רוצחים לעשות דבר לפני שאנו מתודיעם את ארכ'יב.

נושא נוסף שברצונו של שבביש להעלות לדיוון הוא מכירות לאיון והנושא האחרון הוא מכירות כפיר לטאייזון.

המצחיר אמר שברצונך קודם כל להתייחס לסוגיה הטאיוונית מאמר והיא שאלת רגישה ביותר. (most sensitive).

ארה"ב אחרי יונקים ממוזכריםagiura; למסקנה לא לשפר רמת המטושים של טאיוון ארה"ב נמצאת בעיצומן של שיחות מסובכות מאוד עם ממשלה פקינג בסוגיות הספקת חימוש. שיחות אלו יימשכו עד מיל לחדש. שיחות אלו יכולות להימחר בנטק קשה בין ארה"ב לבין סין או בתוצאות טובות וסבירות. תהיה לכך חשיבות עליונה (vitally important) שלא נואשים ע"י היפנים ב-double-dealing. כאשר אנו מטרבבם לטאיוון לשפק מטושי 5-F אנו לא יכולים להסכים להספקת כפירים. התוצאות, אם לא נוכל לטפל בסוגיה זו בצורה נבונה ביותר עשויות להיות מסוכנות ביותר. כאשר ראש ממשלה גרמניה ביקר בושינגטון בשבוע שעבר הדבר הראשון שהוא סיפר לנו היה שבדמן ביקורו בגרמניה לחש אתו הונקר הצידה ואמר לו שסין עומדת לחזור למפנה הסוציאליסטי. הוא, היא איינו סובב כך ואיננו מאמין שדה אכן יקרה, אך חיבטים לדעת שהמצב בסין הוא ביום מסובך. ס/רואהים צינגן נמצא ביום במעמד יותר חלש מוקדם, لكن הקצונה הסינית היא היום לא מרוצה. גם לא רואים את פירוט הרפורמה.

כמעט ואין בעיה עולמית שהיא יותר רגישה מהשלה הסינית. סין יכולה להיחפר למעטה שחתמור בצורה מיליטנטית ביותר בעולם השלישי.

המצחיר סיים דבריו בסוגיה זו ואומרו שלמכירה של כפירים לטאיוון יכולות להיות תוצאות מסוכנות לארה"ב אך גם לתשעה הצבאית הישראלית. המצחיר הוסיף שהוא בטוח שהבאים יודע למה כוונתו.

שחבייט ביקש לעבדר לסוגיה הרומנית וביקש מר' מוש"פ למסור בקטרה על ביקורו ברומניה. ר' מוש"פ מסר לרומנים עניין רב ב-Avionics מתוצרת ישראל, המכ"ם וכן גילו עניין רב בשיפור טנקים מסוג 54-T וכן בכמה פריטי ציוד אחרים שפותחו בארץ. המצחיר הגיב באומרו שהוא רואה שתי בעיות עיקריות. קיימת בעיה של הסכמה לשיפור כושר הציוד של מדינה שהיא חברה נאמנה ברית וורשה. הוא המצחיר איינו יכול לחזות מצב בו סוגיה מעין זו הייתה מקבלת אישור המועצה לבוחן לאומי האמריקאית. זאת בנוסף לכל, גם שאלת פוליטית בתחום ארה"ב.

יגוסלביה זו בעיה אחרת.

ר' מוש"פ אמר שהוא נוכח לדעת בבייקורו ברומניה שביידי הרומנים רק ציוד מיושן מאוד. המצחיר הגיב שזה דזוקא מצב מאד משכיע רצון. הוא אישית אייננו יכול לחזות מצב שבו רומניה תתקומם נגד ברה"ם. במקרה הטוב ביותר ביותר יכולה להיות התפתחות בעוד כ-10 שנים אך היא לא נראית יותר קרובה.

הוא כלל לא מתנגד לסייע כלשהו ליגוסלביה אך לבטח לא דרך הרומנים. הוא יתכועטו מתנגד לשיפור הציוד של רומניה.

שחבייט שאל מה אם בר המצב בקשר ליגוסלביה. המצחיר אמר ל.cgiי. עניין זה ברצונו לסייע.

ר/מונייפ העיר שלמרות ושתי מדיניות אלו משותפות פעולה לפיתוח מטוס קרב הרי הרכיבים והתשומה איבנה בהכרח זהה.
המצחיר הגיב באומרו שהוא איננו יכול להסביר לסייע כלשהו שיכל להיות לעזר לרומנזה.

(החל מכאן נרשמה השיחה ע"י קצרנית ממשהבייט)

שם : חנן בר-אורן

פאיישת שר הבטחון עם מזכיר המדינה היג'ג ב-14 לינואר שעה 15.00

נכחו: לואיס, מקפרליין, וליוטיס, בראון
רמטכיל, ר' אמיין, אלוף טמיר, ר' מוייפ, רלייש הרמטכיל, רלייש שהבייט
בצ'ג אמיין, חי'ם ארנס, מנכ'יל משה'יח, בר-און

שהבייט פתח דבריו ואמרו שיש לו אמנס רשימה של נושאים שברצונו להעלות אך לפני
כל בכוונתו להזכיר נושא אחד שלו הוא מיחס חשיבות והוא נושא טיראן וסנפיר.
שהבייט אמר שהוא מעדיף לשמעו שכמ'יר לא יהיה פורס בטיראן ושלא תהיה נקודת צפיפות
קבועה במקום. ברצונו להבהיר שאין כל אפשרות שנוכחות כלשהיא תוכל לבוא במקום
זהיל אלא הכוח הרב לאומי. עיינתו היא שם כמ'יר לא תהיה במקום, דהיינו בטיראן
ובשארם א-שייר הרי לא יוכל לעמוד. הסכמנו עם הפוך של כמ'יר על הפרישה המוצעת של
הכח. נכוון שחברנו שהפרישה במקומות מסוימים באזרע היתה יכולה להיות עבה יותר
אך בכל זאת הסכמנו. רק בנקודת אחת אין ביכולתו להסכים וזה להיעדרות של נוכחות
קבועה של כמ'יר בטיראן.

שהבייט אמר שהוא רוצה לשמע את דעתו של המזכיר בעניין זה.
המזכיר הזכיר בקצרה את תולדות הסוגיה הזאת. הוא אמר שהגושא עלה לאחרונה מאחר
והסודים הציגו לפני שבועות אחדים הצהרה לא נבונה (impudent). המצריים אינם
מקבלים את ההצהרה הסודית. הם תובעים לעצם את הריבונות על האיים דבר שモובן
אינו מתישב עם התביעה הסודית.

שהבייט העיר שלגנו אין כל עניין בסוגיית הריבונות. מה שמענו אוננו בידי מי
הריבונות על האיים אלא שכמ'יר יהיה נוכח בטיראן.

המזכיר המשיך בתיאורו ו אמר שהוא עלה את הסוגיה בשיחותיו במצרים. מבחינתו וזה
אושר אם ע"י המצריים המצב הוא שהאים נמצאים באזרע C ואזרע זה הוא תחת פקוח הcam'er.
מנקודת מוצא זו הוא סבור שתהיה אפשרות למצוא פתרון.

שהבייט אמר שבעיינתו אנו היא הפיקוח על המצריים. לשם פיקוח יעיל חיבטים לפיקוח מני
צד'י המצרי, המקום האחד הוא ראש נסראני ושם תהיה נקודת צפיפות של כמ'יר ומה מקום
השני הוא האי טיראן.

וوليוטיס העיר ש踔לי שיחתו של המזכיר עם המצריים בעניין שני האיים מסר לו כמל חסן עלי
شمצריים מתוכונת להציג בטיראן נקודת משטרה וכמובן שהdag'ל המצרי יהיה בשני האיים.
הוא וوليוטיס התבקש ע"י כמל חסן עלי למסור לבו על החלטה זו.

שהבייט העיר שבחינתו אין לנו כל התנגדות לתחנות משטרה אזרחית והנפת דגליים באיים
מאחר וזה בהחלט מותר לפי חוזה חלום. תהיה עי'ה חמורה אם לא תהיה נוכחות של כמ'יר
במקומות. ברצונו להבהיר שוב שرك ייחידת כמ'יר תוכל להחליף אותו באיים. הוא היה מודה
למזכיר באם המזכיר אישית היה מטעב בסוגיה זו.

המצחיר האיבר באומרו שהוא איןנו מכיר בנסיבות מספקת את הבעייה האסטרטגיית-צבאית שיש לנו במקום אחר ומעולם לא ביקר במקום. אך נדמה לו שבתקופתנו אין ישנן דרכי לא מעות על מנת להתגבר על סוגיה זו. ברורו שחייבים לדאוג לדמייה מתמדת של מודיעין על הנעשה שם.

שהביש בתשובהו אמר שהוא איןנו בדעתה זו. יתכן ונניח להגיד זאת לא בגין מקומות אחרים באזרע C ולכן גם הסכמנו לפרטיה יחסית דלה של כמייר אך על מנת לשלוט במצרים חייבים להיות שני צידי המצר, ומכאן שהכמ"ר חייב להיות נוכח בטיראן.

שהביש המשיך באומרו שהוא חשב לנכון להעלות נקודה זו כפי שהוא מתכוון להעלותה בשבוע הבא כאשר יבקר במצרים.

המצחיר האיבר באומרו שהוא איןנו מכיר כאמור את המקום באופן אישי. מבחינתו ברור בו שהאים נמצאים באזרע C ולכן תחת פיקוח וה אחירות של הכמ"ר. הוא, המצחיר מקנה משקל רב לדעתו של שהביש שעלה מנת לשלוט במצרים חייבים להיות שני הצדדים של המצר. שהביש ביקש לאחר דברים אלה לעבור לנקודות אחרות.

הנקודה הראשונה שהעללה הייתה ידיעת מודיעיניית הנמצאת ברשותנו ושאלת רצח להסביר תושמת לבו של המצחיר. לפי הידיעה הזאת ידוע לנו שפורטוגל מנעה לרכוש שני מטוסי תובלה מהדגמים 0-130-C עברו עיראק. שהביש ביקש את התערבותו של המצחיר לסקל עסקה זו. שהביש העיר שהוא יודע שהמצחיר התעורר בזמןו לא בגין עסקה שתבצע כאשר ירדן ניסתה לרכוש תותחי 155 מ"מ עברו עיראק.

ולו וטיס שאל האם מדובר בעסקה שבאה מערבת ממשלה פורטוגאל או גורמים פורטוגליים פרטיזים. שהביש האיבר שלו אישית אין ידיעת ברורה בעניין זה. ר' אמרין מטר שהוא העביר את פרט הידיעה לפניו יומיים לאחר מכן המודיעין האמריקאית. שהביש ביקש לעבור לבושים נספחים ומנה אותם תחילת.

הנושא הראשון נוגע למכירות ציוד וידע לרומניה ויוגוסלביה. לנו היו בקשרות מהרומנים לרכישת מכבים מסויימים מתקופתנו שבו רכיבים אמריקאים. כן הם ביקשו את תמייתנו הכלכלית בסוגיות הציגיות ומודרניזציה. משלחת ישראלית ביקרה לאחרונה לרומניה ושם דברו הרומנים איתנו הן על מטוס הקרב שלהם מפתחים בשותף עם יוגוסלביה והן על grading של טנקים וציוד אחר. דברים דומים קורים ביוגוסלביה.

היינו מודיעים לו יכולנו לקבל תשובתכם לעניין זה. כזכור עניין המכבים לרומניה כבר על עבר והיינו מודיעים על תשובה. מכל מקום אין לנו רוצחים לעשות דבר לפני שננו מתודיעים את אריהיב.

בושא נושא שברצונו של שהביש להעלות לדיוון הוא מכירות לאיין והנושא האחרון הוא מכירות כפיר לטאייזון.

המצחיר אמר שברצונך קודם כל להתייחס לסוגיה הטעאיות והווניות מאמר והיא שאלת רגישה ביותר. (most sensitive).

ארה"ב אחראילוונים ממושכיםagiuh להמקנה לא לשפר רמת המטושים של טאיוון. ארה"ב נמצאת בעיצומן של שיחות מסובכות מאוד עם ממשלת פקינגן בסוגיות הספקת חימוש.

שיחות אלו יימשכו עוד מעל לחודש. שיחות אלו יכולות להיגמר בנסיבות קשה בין ארה"ב לבין סין או בתוצאות טובות וסבירות. תהיה לכך חשיבות עליונה (vitally important)

שלא נואשים ע"י הסוגים ב-double-dealing. כאשר אנו מטרבים לטאיוון לשפק מטושי 5-F אנו לא יכולים להסכים להספקת כפירים. התוצאות, אם לא נוכל לטפל בסוגיה זו

בצורה נבונה ביותר עשויות להיות מסוכנות ביותר. כאשר ראש ממשלה גרמניה ביקר בושינגטון בשבוע שעבר הדבר הראשון שהוא סיפר לנו היה שבזמן ביקורו בגרמניה

לקח אותו הונקר הצדקה ואמר לו שסין עומדת לחזור למחנה הסוציאליסטי. הוא, היגיא איננו סבור כך ואיננו מאמין שדה אכן יקרה, אך חייבים לדעת שהמצב בסין הוא ביום

משמעותי צינגן נמצא ביום במעמד יותר חלש מקודם, لكن הקזונה הסינית היא היום לא מרוצה. אם לא רואים את פירוט הרפורמה.

כמפע ואין בעיה עולמית שהיא יותר רגישה מהسؤال הסיני. סין יכולה להיחפר למעצמה שתתmorph בצורה מיליטנטית ביותר בעולם השלישי.

המצחיר סיים דבריו בסוגיה זו ואמרו שלמכירה של כפירים לטאיוון יכולות להיות תוצאות מסוכנות לארה"ב אך אם לתעשייה הצבאית הישראלית. המצחיר הוסיף שהוא בטוח שהabayit יודע למה כוונתו.

שabayit ביקש לעבגר לסוגיה הרומנית וביקש מר' מושף למסור בקצחה על ביקורו ברומניה. ר' מושף מסר לרומנים עניין רב ב-^{סוציאליסטי} מתחזרת ישראל, במקים וכן גילו עניין רב

בSHIPOR טנקים מסוג 54-T וכן בכמה פריטי ציוד אחרים שפותחו בארץ.

המצחיר הגיב באומרו שהוא רואה שתי בעיות עיקריות. קיימת בעיה של הסכמה לשיפור כושר הציוד של מדינה שהיא חברה נאמנה ברית וורשה. הוא המצחיר איננו יכול לחזור מצב בו סוגיה מעין זו היתה מתקבלת אישור המועצה לבוחן לאותי האמריקאית. זאת

בנוסף לכל, גם שאלת פוליטית בתוך ארה"ב.

יגוסלביה זו בעיה שוניה.

ר' מושף אמר שהוא נוכח לדעת ב ביקורו ברומניה שבידי הרומנים רק ציוד מיושן מאוד.

המצחיר הגיב שדה דוקא מצב מאוד משכיע רצון. הוא אישית איננו יכול לחזור מצב שבו רומניה תתקומם נגד בריתם. במקרה הטוב ביותר זאת יכולה להיות התפתחות בעוד כ-10

שנתיים אך היא לא נראה יותר קרובה.

הוא כלל לא מתנגד לסייע כלשהו ליגוסלביה אך לבטח לא דרך הרומנים. הוא ^{בלכשעטמו} מתנגד לשיפור הציוד של רומניה.

שabayit שאל מה אם כך המצב בקשר ליגוסלביה.

המצחיר אמר לגביו עניין זה ברצונו לסייע.

ר/מו"פ העיר שלמרות ושתי מדיניות אלו משתפות פעולה לפיתוח מטעס קרב הרי הרכיבים והתשומה איננה בהכרח דהה.

המצחיר הגיב באומרו שהוא איננו יכול להסביר לסייע כלשהו שיכל להיות לעזר לרומנזה.

‡

(להלן מכון נרשות השינה ע"י קצראנית ממשהבייט)

שם : חנן בר-און

M E E T I N G

ISRAELI MINISTER OF DEFENSE, MR. ARIEL SHARON, and delegation
and

U.S. SECRETARY OF STATE, MR. ALEXANDER HAIG, and delegation

Thursday, January 14, 1982
approx. 3 p.m.
King David Hotel, Jerusalem

(NOTE: The first 10-15 minutes of this meeting were not
recorded verbatim; the recording commenced at 3:30 p.m.)

- - -

MR. SHARON: We won't do that without your being informed.

MR. HAIG: You have been telling the Yugoslavs the same thing.
If they asked us, we would tell them the same thing.

MR. SHARON: We will discuss it with them and let you know.

We talked about the Soviet bloc. We'd like now to speak about
a country in America, and that is Honduras. They want to purchase
some of our equipment but Honduras, as you know, is Honduras, and
although we are ready to give the credit we wanted to know if you
will be able to give the guarantees for this credit. Because other-
wise we can't do it. And I think it's important to do something in
this part of the world. They were interested in buying the Kfir,
some training aircraft, some equipment for the Navy, some radars, etc.
So we'd like to know what will be your position about Honduras.

MR. HAIG: We discussed this I think earlier in the context of Africa, after your trip there. And the concept I am very comfortable with. I think it's good and I think Honduras is even better than some of the African countries would be, which are also good. We do have some legislative problems, and I'd like to take this back and give you an answer.

MR. SHARON: What about the Iranian case?

MR. HAIG: I wanted to talk about that. We had a report which we haven't been able to verify, that Iran and the Soviet Union have just concluded a five year friendship agreement with guarantees which would give the Soviets the right to intervene in support of Khomeini. This was printed in one of our newspapers last week, in Time Magazine I think. And we are trying to investigate this with great intensity. It worries us tremendously. And I don't know whether you have heard something about this.

MR. SHARON: I will tell you what I heard. You know that for quite a long time about this ammunition and artillery shells that we supplied to Iran. Our contacts were generally through people who are living outside of Iran, mostly connected with the group of generals whom we knew for many years. They are now mostly in Europe, etc.

Recently, about two weeks ago, I had somebody who came here directly from Iran. I asked him if his arrival was known to the authorities. So he answered: look, the situation in Iran is that

there is a government within a government within a government, and what I can tell you is that our embassy in Athens knew because I came through there, the Minister of Defense knew about it and the military circles that are righting int he front know about it, know that I am here. In the meantime he came here again and I saw him again. And I was very much interested in talking to him because our appreciation is that with the time, if there may be a change in Iran, those who may be in power in the future will not be those generals that are in exile now either from their own will or because they are afraid to go back. But I think the new leadership will come from those fighting officers who are fighting a very hard war, suffering heavy casualties, although they had some achievements and then the Iraqis suffered casualties. Altogether their situation on the front is not so bad now; it was not so good about two or three weeks ago, but it is better now.

But I think it is important if we are trying to look to the future, to try to see with whom we might one day have to deal. And I believe they will come from these fighting officers who are now fighting in the field, and they may form the next administration in Iran. Not those that are abroad, and Khomeini himself is an old man, although there are many of his kind there. But I believe in the future mostly they will succeed in the war - and I don't have to emphasize that it is our interest that the Iraqis will be tied down at the front because that is one of our guarantees that nothing serious can develop on our eastern front.

So when he came now and also the first time two weeks ago, we were talking about having a meeting between our officers and their officers. Nothing has been fixed yet, but it's the first time someone has come from Iran, with an Iranian passport, and gone back. And although he said that the circles of Khomeini do not know he came to Israel, but the army knows and they are seeking for a new contact, etc. I believe in this contact. They now urgently need ammunition, 155 mm. for Tow anti-tank missiles. They urgently need the 106 mm recoilless guns, which neither you nor we use any more, but maybe you have them in your stores. And we can do it along the same contact we discussed then. Exactly what you told me then. They need very urgently now artillery, mostly 175 mm. guns. You now use the 8 inch gun, I don't think the American army uses that any more but I believe you have it in your stores. Personally I believe it is very important to at least have a hope of again having a foothold in Iran, to help this military circle that is fighting now. That is our assessment and our appreciation of the situation there now.

MR. HAIG: Well, I think the report I just mentioned together with several other factors made us perhaps a little more sceptical than we were when we spoke last. We did speak about the F-4 spares and we are prepared to go ahead with that. But we have I think the urgent task of finding out whether or not there has in fact been a Soviet guarantee, which I think would be a very serious

strategic event for all of us, for you as well as for us.

I wish that you could tell me your visitor was interested in being president or emperor or whatever he wanted to call it. Because it would make it much easier.

MR. SHARON: Maybe we can increase his ambitions.

MR. HAIG: Leadership training when he comes to visit. I think the best way to deal with this is let's go through this analysis we are doing. The other thing we understand is that the Khomeini regime is stronger today than ever. Most of the factions have been brought under control, including those on the left. That is why that doesn't fit very well with the Soviet report. But we are prepared to go ahead and we have already given an okay I think for the F-4 spares.

MR. SHARON: I talked to Bill just a few days ago about that, and we have got the list here. I have a list of many things, maybe 40 or 50 different parts, like M-60 tank engines, and they need spare parts for Phantoms and many other things. And of course 155 mm. shells and artillery, the 175 mm and here it is more a matter of the barrels for the guns than the guns themselves.

(To Gen. Sagi) Do you know anything about what Secretary Haig mentioned?

GEN. SAGI: I never heard about that before. The only thing I heard is that the Soviet Union suggested to the Iranians a kind of military support but didn't get an answer yet. So it

doesn't go very well with your information. But that is the only thing I heard in the last month.

MR. SHARON: So the point is, what is the situation now, does what we were discussing on November 30 exist or not? Assuming that we are going to give this list, and I have it here. I can give it to Bill now and it can be transferred in the normal way or through you; it doesn't make any difference. And except for one thing, it's all FMS.

MR. BROWN: Everything on the list is FMS?

MR. SHARON: Yes, besides one thing, mines. That's the only thing I think.

MR. MCFARLANE: Items to be transferred have to be procured through a commercial purchase. Now, the fact that they are generically items that you also buy under FMS doesn't rule them out. It just means that those specific items that you already have in your inventory which you got through FMS cannot be transferred. So you have to buy new items.

We have been dealing with the concept of the F-4 spares and I think that you could go ahead and contract for those, and again within the guidelines of no single item being above 7 million dollars and the total not exceeding 25 million.

MR. SHARON: Yes, the deal should not exceed 25 million. These figures were mentioned then; if we do . . . include artillery then the artillery part should not exceed 7 million. We know that. My question is can we do it now.

MR. McFARLANE: Well, the Secretary discussed with you back on the 30th that the F-4 spares concept was one with which we concurred.

MR. SHARON: So about the air force we can do it.

MR. McFARLANE: Yes.

MR. SHARON: And about other things?

MR. HAIG: The other things we will have to go through a whole new determination on because we moved with a determination on the original request which was for F-4 spares. This was raised with me in Cairo and subsequently we discussed that. I raise this other issue with you because it will affect subsequent requests, artillery or anything else. The justification we got, quite frankly, for the F-4 spare parts sale was based on the need to keep lines open to the Iranian military and to have an alternative to the madness that now rules Iran, that is moderate and more consistent with your policies and our policies. If we were to discover that things are moving farther in the other direction and Soviet influence is getting stronger in Iran, it would be a harder judgement to make. It would also be a harder judgement if it were extensive supplies. Just as a matter of principle. You can understand where our interest is a little different than yours in the context of Iraq. Not that Iraq is any favorite child-

MR. SHARON: I would say Iraq is fully and completely under Soviet influence. We don't see any change in Iraq.

MR. ARENS: I think they have a friendship treaty with the Soviet Union.

MR. HAIG: Yes. I don't claim to be a champion of Iraq, you know that. I am not the favorite fellow in their capital either. But I think you understand that the judgements here are not easy to come by. We pushed very hard to get the first approvals because Mr. Begin had raised it with me. We also had a balancing proposal which has since fallen apart to get some sensitive aircraft material and to provide some equipment to Iraq in return for that. That fell apart.

MR. SHARON: But we will try to replace it maybe by our initiative. That is the request on the T-72. Did you hear that, Raful? (Exchange in Hebrew between Chief of Staff and Mr. Sharon).

MR. HAIG: I hope he is saying: yes, we'll get you a T-72.

MR. VIOLETES: Back to the F-4 spares, don't we need the list to look at?

MR. SHARON: I will give it to you today. I have it here.

MR. McFARLANE: When you have a list you can price it out and make sure you fall within the 7 million and 25 million threshold.

MR. SHARON: That will be our responsibility. Every deal should not exceed 25 million. And altogether I don't see so many deals of 25 million, so we don't have a problem with that.

So we will expect your answer on Honduras, about the Phantom parts for Iran we can go forward with that, and about the Yugoslavs we will check. On Taiwan, we got your answer.

So again we come to the Soviets now. The Soviets applied to private industries here that produce computers and things like that, and want to buy from them. We are not eager to sell to the Soviets, but you know these are private companies and we cannot tell them what to do. But there are American components in them, and we thought it important to bring it to you and hear what you have to say about it. If they will accept our interference or not is another question, maybe we have the power to pressure them. But at least I wanted to know. If you'd like a list of these things we can give and you a list/then you can give us your answer.

MR. HAIG: I'd like a list for our intelligence purposes. As a matter of principle, we are doing all we can^{to}/get our European friends to join our major clamp-down on technology transfer to the Soviets, especially in the computer area. We have recently had some extremely sensitive intelligence and it confirms what many of us have suspected and that is that the Soviets have developed all of their military capability by stealing it from the West either through covert action or by buying it from American firms. And it is the major objective of their annual intelligence effort to acquire technology, especially electronic, from the West. And so we just can't conceive of ever joining in anything that would help them, but to do everything we can to hurt them.

MR. ARENS: Is there a total clamp down of American sales to the Soviet Union?

MR. HAIG: There is now in the wake of Poland. We are not going to approve any licenses. We are trying to get our European friends to do the same. But we are also separately, and we will meet under COCOM this month, and anything directly or indirectly connected to military activity we are going to try to bar under COCOM regulations, and that has nothing to do with Poland but has to do with what we have learned about what we are doing to ourselves. We are adding to the threats against all of us.

MR. SHARON: I can tell you what they are asking for. They'd like to buy medical electronic equipment that we produce.

MR. ARFORD: The CAT scanner?

MR. SHARON: I don't know if that specifically. They are also looking for electronic components, civilian, nothing to do with any military equipment. They are looking for communications equipment, again civilian, and mini-computers that we produce. And we'd like to know what your attitude is.

MR. HAIG: If it were not for Poland, it might not be a problem because we sell such things. I am somewhat surprised. When was this contact made?

MR. SHARON: They applied to us to ask us our position about a month ago.

MR. HAIG: Before Poland?

MR. SHARON: It's hard to say. But if our people applied to us a month ago, and it took time because it's not a direct contact, so I believe it was before Poland.

MR. HAIG: Well, I think in the near term we would be opposed because of Poland. In the longer term if there were no Poland or the situation there resolved itself, if the equipment could not be in any way contributory to military capability, then I think under our standard policy it would be all right.

MR. SHARON: You mean not now?

MR. HAIG: We don't want to do anything for the Russians now except make them suffer.

GEN. BEIT-HALACHMI: This is a list of the additional items the Minister mentioned and he'd like to have them checked.

MR. McFARLANE: I'll take this also but what I would like is the list of spares.

MR. SHARON: Okay, we will get that for you.

There was another thing we discussed in Washington and that was the possibility to cooperate in Africa. Our relations are developing there. We are training some of the troops of Zaire. We had military missions in Gabon and Zaire and we have a representative in the Republic of Central Africa. Of course, having people there so we immediately get contacts, people talking and discussing, etc. We are developing faster in Zaire than anywhere else.

And when I came to Washington I raised the question of cooperation, on a small scale and of military equipment and so on that we may supply. Of course, manpower we can supply. But the main point I raised then was cooperation in food production and development.

Again, we are learning the situation there and I hope to be in Africa again in March. And I believe there are still some countries there which were not yet under Soviet influence.

MR. HAIG: I agree.

MR. SHARON: And I believe our goal should be to save these countries, and one may save them by being there, by working there by developing there, and so on.

If you remember, Mr. Secretary, I did not recommend to give them money, because we know those countries. What I recommended was to go for large scale development projects, mostly food production, etc. Maybe that part of the world is one where one can still develop conventional agriculture on a large scale and that can give an answer to one of the main problems of the world, and the same applies to Africa, in the '80s and '90s.

So we'd like to know what is your position now after all the things that have happened since November. Some things happened since then. And we'd like to know your position now. If you would like to cooperate in that, I think it is very important.

We have the manpower and people who are living to live, as you know, in the farthest places. We have people working in Peru in the driest desert upon the earth in the Chilean border, we have people living with the peasants in the highest mountains of Nepal, and we have people working in the poorest sections of Italy, in southern Italy. We are working now in more than 30 countries all over the

world, and that is something that Israel has a unique capability of having the kind of people who are ready to go, leave the country for two or three years and live among the local population, to teach them. And I can only tell you that in the last 25 years Israel has been working in more than 70 countries. We trained more than 60,000 agricultural experts. Half of this number, about 30,000, were trained here in Israel, and the rest were trained in their countries. And many of these countries never had any diplomatic relations with Israel, not that they broke relations, but they never had them, like India for example. About 7,000 Israelis were involved in these operations.

So we have this tremendous capability, but we don't have the means. We have the know-how and the people, we have the equipment. We can supply the agricultural input, like seeds and fertilizers, small and medium size agricultural machinery, that we can do. The only thing we don't have is the means to do it. So if the free world - and when I speak about the free world there is one country we can talk to and that is the U.S. - if you are interested to contain the Soviet expansion there, we studied the subject and we found that one of the best ways is to act there. For instance, some of the countries are now asking us to take care of their youth, to do something like what we have here as the Nahal, which is a combination of farming and military service by youth, and they would like to start this way. We did it in past years in Africa and other places.

So I think it's very important. I raised it then and I don't know what your position is. If your position is positive, so it is worthwhile to prepare a real plan. We have done this as a matter of fact, but I'd like to know where it stands now. Are you willing to do it, or are you interested? We are not going to impose anything of this kind. We are not trying to convince you because we have done it for years and years, and I would say from the moral point of view we have been doing that but of course on a small scale. Together with you we could have done it on a tremendously large scale and I think that could have been the main answer to these countries.

Of course, they need some military strength. If you take Zaire, they have 50 tanks, half of which are no good. They need of course some military strength but the solution there is not money and not I would say large scale military equipment, but mostly development and food production.

So that was our proposal, and if you have answer I'll be glad to hear it.

MR. HAIG: Well, as you know, General, what you are trying to do is precisely what we have been doing and are trying to do more of. This is the first year in three years we have managed to get a foreign aid bill through the Congress instead of having a continuing resolution. It ^{does} doesn't provide additional funds for African states, not as much as we would like but better than what we have had.

On Zaire as a special case, we think it is absolutely vital that we do all we can to help Zaire. And we are giving them both economic assistance and military.

So in general, in principle, the more you do to take these developing states and bring them into what I call the Western industrialized family, the better we like it. We have a converging interest, and that includes left-wing states because I don't think these black leaders in Africa are idealized. They might in the beginning claim to be Marxists but we have learned that very often they are not. For example, in Angola they want us back, they want the Cubans out and the Russians out, and we have to help them do that.

So what I'd like to do on that is get some of the experts to sit down, because what you are talking about is redundant with what we are trying to do ourselves with limited assets. So let me make an assessment because this is more specific than we spoke about the last time. You are talking about a broadly based program of African development where you have people and skills, We have a Peace Corps that does precisely that. We have an AID program that does that. So what I'd like to do is go back and crank what you have said to me, which is somewhat broader than our earlier discussion, into the computer and see how it goes. Because it is all resource driven. You are interested in resources. We are interested too.

MR. SHARON: We are interested in the problem and we'd like to do it. Israel can live without that, but as you know we are very much aware of further Soviet expansion. For instance, what you told us about Iran worries us very deeply. You have to understand that. Every farther step of the Soviets or the Cubans in Africa worries us. So we know what we can do in this field and we are ready to do it. One of the things we have that others may not is that we can do things immediately.

MR. HAIG: You can do another thing, and that is what I am talking about, why we have to look at it systematically - you can go into countries that would not want us. They would want you and be happy to take you tomorrow. So this is the kind of thing we have to take a look at.

MR. SHARON: So should we expect an answer from you?

MR. HAIG: Yes.

MR. SHARON: So if we will get a positive answer, then of course we will immediately send a detail plan of what we suggest to do. I would not start with something too large; these countries cannot immediately absorb what a Western people can do or the U.S. or Israel. It should start on a moderate scale and develop. And again I emphasize that the assistance should be given not by money to these countries, because money will disappear but by production and development.

MR. SHARON: Now we have one more last thing. And maybe altogether we just worried you and you didn't have any questions for me.

MR. HAIG: No, I have some questions. I have one sensitive one that you may want to do in a small group. It has to do with some of the things Mr. Casey is working on, and I want to be sure we leave enough time for that.

MR. SHARON: Okay. I have only one sentence. I'd like consideration to be given that the military assistance we get, that 50% of that be given as a grant. We have tremendous problems. We cut our defense budget in 1981 by 10%, and that is a tremendous effort. In various fields we really came to a red line. And we also have problems with the airfields. They were to cost 1,337,000,000. but they will cost between 80 to 100 million more than was expected, and only 800 million, which I admit is a lot of money, is a grant. But that put us into difficulties. If we could have gotten a change here that all the expenses of the airfield will be covered as a grant that would be very important.

I don't know if I can complain, but everyone can complain - when I was in Washington last time, I was promised that \$100 million out of the military assistance of 1.4 billion will be exchanged for Israeli currency in order to support the local industry and as far as I understand that was ? . We asked for 200 or at least 150 million. That puts us into heavy difficulties. If you have an answer on that, I'd be glad to hear it. And now I am at your disposal.

- 40 -

MR. HAIG: I think that last item is an MOU item, is it not? You discussed it at the Pentagon.

MR. SHARON: I discussed it with Secretary Weinberger.

MR. ARENS: It is not part of the MOU.

MR. SHARON: No it is not, but we discussed that on my arrival on November 30th to sign the memorandum.

MR. HAIG: Let me look into that as soon as I get back.

I wanted to say a word, General, before going into that very sensitive issue. A number of your colleagues here have heard some of this this morning, but it has to do with the peace process and autonomy and my great concern that we keep that process on in an intensified way. We are trying to learn, at least in the last two months, whether it will be achievable in the near term, achievable in the long term, or not achievable at all, which is about where I am coming out in my assessment. And if that is a reality, then we'd better know it. Because I think the strategic significance of such a reality for all of us, for Israel and the U.S., would be very, very serious.

Now, when I say that I am pessimistic it is because thus far the differences I am finding are extensive and broad ranging and cross a number of fields. I personally believe they are all fixable, if there is ingenuity applied on both sides. And the purpose of this is to try and get as close a fix as I can on these differences and go home and think about it and then come back and talk to you about them again. Because I said also to Foreign Minister Shamir quietly

in the automobile that I sense a worsening of the climate. I sensed that before I came here. It was one of the reasons I felt it essential that I do come.

MR. ARENS: A worsening in Egypt?

MR. HAIG: Between both Israel and Egypt. I sense it. I must say nothing I heard in Egypt, with some mild exceptions, would contribute to that. But I have a nose and I make my own assessments from a distance. And one of the problem areas may be amenable to improvement. And I am talking about - I don't like to use the term but I am talking about a growing feeling perhaps on both sides that autonomy is not achievable. And I think that is a very dangerous attitude to develop on either side or both.

Secondly, that things are happening on the West Bank and continue to happen that are creating a de facto annexation. I don't think that is true but I think we have to be very, very sensitive to it. You were in Egypt in September and you mentioned the effort to improve things colaterally. But there are some problems. There are prisoners that are a very sensitive issue in Cairo. I know you have taken some action on a great number of them but I think in the near term, especially as April approaches, and given the growing possibility of trouble, I would urge you to look very carefully on whether or not you could take some additional steps. Again, I offer that as a friendly suggestion, understanding how sensitive it is.

The questions there may involve also free transit, a loosening of some of the transit in the territories.

MR. SHARON: In Sinai?

MR. HAIG: No, on the West Bank. Transit of mayors and newspapers and what have you. It's just that, as I said to the group this morning, Cairo is using a new term to describe autonomy - reasonable and acceptable. Acceptable meaning acceptable to others. We know we can't achieve that and we won't accept that. On the other hand, I think if the pressures and all they are hearing from the Palestinians are a deterioration, it doesn't help the climate. And I think you ought to take a look and see what you could do in good conscience, without unacceptable risks, that will improve the climate. That is what I am talking about. I am offering this advice as good offices, not claiming to know better than you do.

On autonomy, the security question, which I know you are the expert on, and we found, as I told the group this morning, that Egypt is anxious to hear Israel's views on the security. I think if we are not careful, if it takes too long to give them these views, they will suspect there is something tricky coming, and I know that is not the case. But I would urge you at the earliest opportunity to give them the benefit of your thinking on it, A, because it will enable us to expedite autonomy, and B, it will help to dissipate some of the concerns that may be developing under the surface. I must tell you that my discussions in Cairo on the subjects of security led me to believe they are very comfortable

with what I think your own thinking is, and I don't think it will be a problem in the autonomy category. I sincerely do not. There are many real problems, but I don't think this will be one of them. On the other hand, there are certain definitions and what have you that I think you can assure them on very substantially when they hear your expressions on them. So I would urge that.

I think on the subject of autonomy in general, it would be - I intend to continue this discussion especially with the group tomorrow and with the Prime Minister this afternoon, because I know he has the stake from Cairo where President Mubarak seems less interested in the details and less knowledgeable and I know Prime Minister Begin has always had a very intimate knowledge of them, and I will explore that information in depth.

Please understand that what I am raising here is designed to be helpful and not to be a "buttinsky." I am trying to get an improvement in the climate. It is not good to have it go down hill. I recognize that is a very subjective subject for everyone.

MR. SHARON: Would you like to have any answers to these questions?

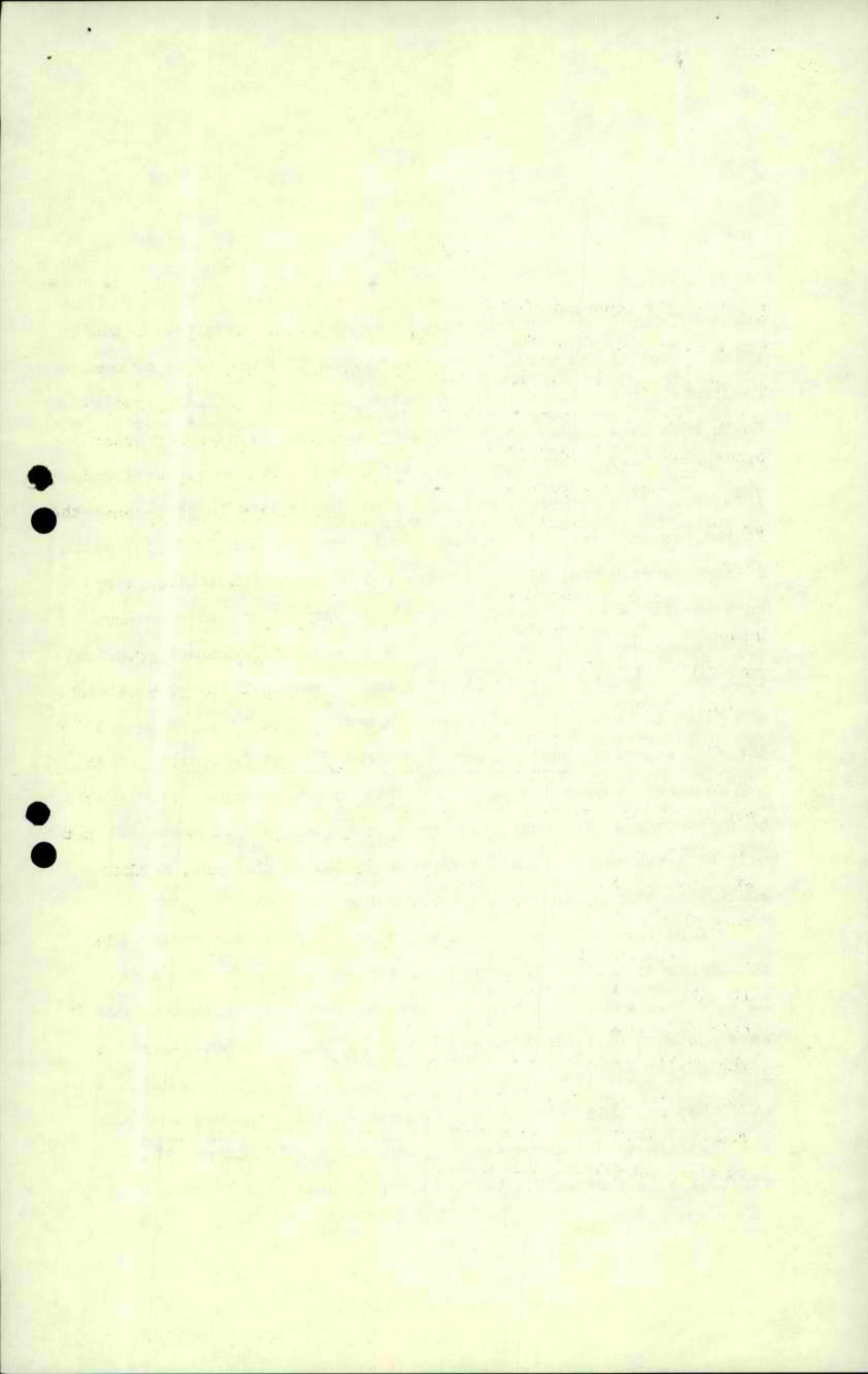
MR. HAIG: If you care to, I'd be more than happy to listen.

MR. SHARON: First, about presenting the security arrangements, I think we made it clear that that will be presented when the autonomy talks will be held, some time at the end of the month. I think the Egyptians may have thought I would present it now, next week, but I have to take care not only about security in the

autonomy, but I have to take care of my personal security. I don't think my colleagues would like it very much if I did it on my own. Sometimes you have to decide between external and internal problems. So in this case I want to do it in the presence of my colleagues, the members of my team, not because I want to postpone it but because it's part of the autonomy and I believe they'd like to participate in the presentation. I can only assure you that I have discussed it informally with Gen. Ali many times and we spoke in detail. They know exactly what we mean and we made it very clear. Personally, I don't see any problems there. When it comes to external security, that was stated in Camp David; that is our responsibility, we are not going to have any participants in that. When it comes to internal security, again according to the Camp David accord, there are some parts especially when it refers to public order, that should be taken care of together with the strong local police force that will be established and might include Jordanian citizens, etc. exactly as stated, and we are ready for that.

I believe one can achieve autonomy. I have been saying that to Ambassador Lewis. To every American representative who came here to this country, I have repeated again and again that we could have achieved that already, and I believe it is achievable, and I think it's important.

But one thing should be remembered. And I had a visit from the Egyptian ambassador a few days ago and I told him one thing. First of all, that we'd like to hurry, I think it's important, and

I think it's important for Egypt also. I am not sure they think so, but I think so. Secondly I told him, take it for granted that there is not going to be any other solution for Judea, Samaria and Gaza other than the autonomy according to the Camp David accord, and no other plan will be accepted by us, not the Fahd plan or any other plan. We have one plan and we are ready to go along this plan and we are ready to go all the way. But nothing will be done on any other plan.

About the atmosphere in the area, I think we took steps that should enable really the implementation of autonomy, by dividing the civilian administration from the security steps. Altogether now the atmosphere is quiet. But one thing - we are ready to make every possible arrangement so that life will be easier there, and we did - besides one thing - there will be law and order there and we will not allow any terrorist activity. And take that exactly as I say it - we will now allow terrorist activity there just as we will not allow terrorist activity against us from Lebanon. We made that very clear.

About the civilian population we take all the steps to make it easier. The people dealing with that are civilians and I am quickly replacing the military people with civilians, and I believe that will create a good atmosphere, and we are taking steps. Except for one thing - we will not allow a situation that in Judea, Samaria and Gaza there will be a second Palestinian state or a corridor to a second Palestinian state, and we will not accept terrorist

activity. About the rest, everything is open.

Believe me, if I could have advocated to the Arabs, I would have told them: people, take this autonomy; you have never been offered anything better than that. You were under first Iraqi occupation, then Jordanian and Egyptian, for 19 years. You were never offered anything like that, take it, you are going to run your own lives. And when one signs an agreement, it is the beginning of a process, and not the end of it. And if everything goes well, so things are developing.

But if there is something that might encourage us it is that among the population there is an increasing number of people who believe the PLO is not the sole representative of the Palestinian Arabs. And there are more and more Arabs coming to us asking - not to cooperate - I can assure you that not one of them wants us to be there, we know that - but more and more people are coming and asking us for weapons to protect themselves from terrorist organizations and not because they like us - some of them would like King Hussein back, some would like an independent state - it's not because they like us, they are not collaborators - but they understand that the PLO is not the only and sole representative of the Palestinian people and we see that as an important change and development.

These are my answers to the questions. And about that last subject, of course we would like to talk privately.

--(Adjourned at 4:20 p.m.)--